

Kärleksfullt schackbräde
(En vit kund och en svart kassörska)

VIKTIGT!

Den här historien är en rasblandad kärlekshistoria. INGET SEX!
Bara provocerande vit man / svart kvinna grejer, utmanande och våldsamt.

ENDAST långa konversationer!

LÄS INTE VIDARE!! PÅ RIKTIGT, LÄS INTE VIDARE om dom sakerna inte är okay för dig!

* * * * *

Du måste skämta med mig, kan jag en enda gång besöka mataffären och bli välkomnad på svenska som modersmål. Helt vanlig, okonstlad svenska. Måste jag ha en ordbok med mig för att förstå vad utlänningarna från alla världens länder säger i sina hopplösa försök att imponera på mig med vad de tycker är perfekt svenska.

Och det oavsett om de ser ut som Broke Shields, Claudia Schiffer eller Britney Spears. Wow förresten, och att få växel tillbaka från en av dom perfekta änglarna för en gångs skull...för en gång skull...

Men aldrig sådan tur. Nej, jag blir hejad på av olika färgade versioner istället. Och oavsett om den svarta här ser ut som Sanaa Lathan, som har några magnetiskt attraktiva egenskaper, vill jag fortfarande ha de föregående.

Så firande i bakhuvudet medan jag ignorerade den överglada och nästan smittande leende önskan om en trevlig kväll från den svarta flickan på dryga 30 år, gick jag iväg och hoppades på en bättre morgondag.

....

Veckorna gick och ingen vitare personal, fortfarande den svarta bruden. Och antar att hon kommer att säga något roligt om att jag haltar också när hon slår in dagens saker.

– Hej, bra dag idag? Något annat du behöver?

Förutom en vit version av dig? Nej, inget annat tack.

– Förlåt, något mer du behövde?

– Nej, det är bra såhär.

– Ha en trevlig kväll, välkommen tillbaka.

....
.....

...och där igen. Jag borde verkligen börja planera mitt handlande, istället för att köpa mjölk, kött eller chips var o varannan dag.

– Här igen...glömde du något igår?

– Bara de här sakerna.

– Kanske borde planera ditt handlande mer eller är du lika klumpig med det som att se hur du går...eftersom du haltar runt i butiken...

– Vad?! Vad sa du precis och vad anklagade du mig för att vara?

– Ledsen, jag försökte bara vara rolig och lätta upp saker. Jag ber om ursäkt om jag förolämpade dig. Jag gick för långt...förlåt.

– Eftersom du tog upp det så uppriktigt, så ja, jag är rätt förolämpad...du är provocerande och jag skulle vilja bli betjänad av en vit version av dig för en gångs skull. En söt vit tjej som vet vad vita män som jag vill ha.

– Vad vill vita män som du ha?

– Det skulle du veta om du var vit.

– Jag kan inte hjälpa dig angående min hudfärg, men om du berättar för mig kanske jag kan göra något för att minska din ilska och också få dig att vilja komma tillbaka hit...utan att kräva att få se min chef om mitt beteende och att jag får sparken.

– Det där gillar jag. Nå, du kan gå ner på knä och suga mig. Ta in hela i munnen och svälj allt din kund har att ge dig...som en riktigt duktig kassörska.

–jag förstår. Jag tror inte det där är något dina vita dröm-brudar skulle göra för dig, och ärligt talat...jag tycker du är mindre värd än smutsen under dina skor, så gå till min chef. Jag tänker inte ge dig någon service igen, aldrig. Jag behöver verkligen det här jobbet, men om detta krävs för att inte se dig igen...låt det bli så.

....
.....

Var det rätt att bara gå därifrån? Självklart! Jag har inte gjort något fel.

Om hon inte var så irriterande och bara lät mig betala för mina matvaror, skulle det inte vara några problem.

Så uppenbart är allt hennes fel.....uppenbart...

.....helt klart hennes fel...och ändå...här ligger jag i sängen och kan inte sova.

– Åh, det är suga-av-mig-killen. Var du inte man nog att gå till min chef och klaga...som den menlöst usla ursäkten för en man du är? Ta ditt bröd och smör och stoppa upp dem långt upp i din bakdel.

– Jag skulle så gärna vilja välja en annan kö, en supervit kö, med en trevlig kassör som bara gör sitt jobb. Inga mothugg...bara blippa och betala. Men tyvärr är jag fast med dig.

Jag planerar inte min handling, jag gör det dag till dag. Och jag vill verkligen ha en avsugning, och om du var vit tror jag att du kunde vara ganska attraktiv och godkänd för uppdraget. Dom sakerna kan jag lägga åt sidan, men inte handlingen. Jag kommer hit nästan varje dag, oavsett hur mycket du och jag än bråkar, och oavsett vad du tycker om det...och om mig.

– ...djup suck, om inte en högre makt tvingade oss att arbeta varje dag. Det är en förbannelse. Om jag bara kunde säga ett professionellt adjö till min chef och sedan visa dig långfingret medan jag lämnade den här butiken entusiastiskt kastande allt jag kunde få tag i på dig. Vilken dröm!

– Vi tänker likadant. Men jag har övertaget här och jag har alla ess.

– ...bara kunna visa dig långfingret...du är en sån...

– Jag kommer hit i morgon, samma tid. Och kommer inte fälla en tår om du sjukskrivit dig.

– Ha den kvällen ni förtjänar.

....

.....

– Såg dig inte där framme, trodde du sjukskrivit dig som jag föreslog...eller hoppades är ett bättre ord.

– Ledsen att göra dig besviken. Och gissar att det är över ditt förstånd, men det finns andra saker att göra i en butik än att ta förolämpningar från medelålders vita luftskallar. Skadade du benet när du gick? Svårt att sätta ena foten framför den andra? Klumpig idiot snubblade på sina egna fötter...

– För det första tror jag att du vet att vi är ungefär lika gamla. Kanske mitt manliga extremt bra utseende fördunklar ditt omdöme. Och för det andra, snubblade jag på mina egna fötter. Belysningen slocknade på kontoret, och jag gick nerför trappan...och föll. Det gör fortfarande ont efter nästan en månad. Åh, det roar dig, ser jag.

– Om du var en normal kund, hade jag bett om ursäkt för skrattet...men i ditt fall, rätt åt dig. Hämnd för några av alla förolämpningar du spyr ur här...och på andra platser också, antar jag.

– Möjligt. Jag vet inte om du är ensam som jag, saknar sällskap och blir mer fientlig och negativ på grund av det. Och det är mycket lättare och viktigt att säga hatiska skadande saker mot älskande positiva. Trycka ner istället för att hjälpa upp.

– Wow, en kort stund där kunde jag nästan skymta en man som gick att stå ut med. Om han bara var svart...och hade en hjärna installerad.

– Det var roligt. Jag känner likadant för dig. Nja, faktiskt inte...det har alltid varit något med dig. Jag vet inte vad, och du och det kanske skrämmer mig...ovanpå mina ensamma känslor. Du kanske skulle bjuda mig på middag för att gottgöra alla sarkastiska saker du sagt...

– ...om det inte finns något mer du behöver idag, varumässigt...
...tycker jag att du ska gå nu, snälla.

....

.....

– Jag trodde nästan vi hade något på gång som inte var så negativt...i slutet, igår.
Du är tröttsamt svår att få ut ur mitt huvud...men jag vill inte det...få ut dig därifrån.
Jag är inte ledsen för det jag sagt här, det är den jag är. Dåligt dåligt, ännu värre och kanske ett bra där inne också. Jag har mer än ett bra där inne, och den bra vill äta med dig.
Snälla...en chans att bevisa att jag inte är helt hemsk. Det är ditt fel att jag känner så här för dig...så det är du skyldig mig.

– Av alla butiker...

...jag ogillar dig fortfarande och måste bearbeta det här. Men jag bor ensam och ett ord av en miljon du sagt, kan jag hålla med om...det kan trava upp negativa saker och.....bortsett från det...att du bjuder mig på middag är inte världens undergång. Och vi är civila då, jag kan visa dig långfingret hela kvällen.

– Jag kan inte förstå att jag säger det här...men jag ser fram emot att du gör det. Men än mer att ha ditt ansikte mitt emot mig på en restaurang du betalar överdrivet mycket på.

– I morgon är det Torsdag, låt oss se om vi kan titta på varandra här i butiken först, med kanske bara uthärdliga kommentarer...och avsluta de korta sessioner vi har med att planera en ansikte mot ansikte-träff på Fredag kväll?

– Det vill jag. Mmm, ditt ansikte och dina ögon när du sa att....jag...
...ska jag ta med blommor?

– Jag pekar på dem jag gillar, du får veta i morgon...du tittar nästan på dem.
Ha en trevlig kväll.

– Tack, och du får ha den bästa kvällen, verkligen!

....

.....

Jag hade inte bara svårt att sova den natten, dagen gick i slow motion. Dumma klockorna verkade röra sig baklänges. Men till slut var det planering-för-fredag-dags, och jag hade köpt blommor från en konkurrerande butik. Jag hade så starka känslor när jag gick dit o inte en chans att jag skulle komma tomhänt. Vi hade aldrig haft en enda träff, bara de många vid-kassan-mötena...och ändå kändes det som om vi varit tillsammans länge. Konstigt tillsammans, men ändå.

Många gånger avbröts våra hat-kärleks-konversationer oförskämt av andra kunder i butiken, och naturligtvis var det folk där nu också, två killar och en tjej.

Killarna pratade med flickan och min hoppas-att-bli-träff.

När jag gick in i affären skyndade flickan ut, och jag trodde att de två killarna också var på väg, för en stod i dörröppningen.

– Jag köpte blommor ändå...ville ha något med mig...men jag väntar tills han är klar, förlåt.

– Tar du med blommor in i affären, hur dum är du? Behöver du nå't här inne? Köp det då och försvinn...

– Nej, jag är inte här för att köpa något speciellt i dag. Jag vill bara prata med henne.

– Fan, det här är inte din dag mannen, vi rånar den här affären och den här slynan förhalar inte bara med pengarna, hon är farligt slängd i käften också.

– Jag tror att hon värmer upp inför mitt besök, tänk inte mer på det. Ta bara pengarna och gå.

– Gillar du också fara?! Tror du att fördröjande-slynan eller störande blombudet kan ställa krav?

– Jag vill inte hindra er på något sätt. Snälla, jag vill bara att hon ska vara säker...
...jag kan skynda på er...här jag har lite pengar på mig.

– Seriöst, hörde du det där? Den här killen har pengar på sig.
Han vill rädda sin flickväns liv här.....

– Mmm, hon är inte min

– Kärleksbudet, rädda det här

.....

.....

I verkliga livet skulle den här historien förmodligen ha slutat för mig där.
Skjuten och rånad...liggandes dödligt skadad på golvet...fortfarande med blommorna från den konkurrerande butiken i min kalla domnade hand.

....

.....

....men låt oss D-y fixa till slutet...

....

.....

– Du kan sluta snörvla nu, jag tror att de kan höra dig gråta i korridoren och alla andra rum med.

– För det första grät jag inte så mycket. Kom ihåg att du och jag inte gillar varandra än. Och för det andra, jag var mest tårögd på grund av dumheten att stå framför livsfarliga kulor. Kulor som lämnar en pistol avfyrad av en person som är mycket mer idiotisk än killen jag tänkte gå ut med. Kan du tänka dig någon så hjärndöd?

– Jag försöker, men det är svårt.

Hur länge var jag borta? Har du varit här hela tiden?

– Dröm vidare! Jag har varit här ett par gånger...två, tre fyra...eller så. Och du har varit medvetslös i nästan en vecka.

– Ååh, såå snällt av dig, kändes väldigt varmt inombords. Och jag var tvungen att vakna...jag drömde om ditt ansikte, ögon, kinder, mun...och sättet du sa att jag var en första klassens skitstövel. Och du hatade den vita mig så mycket att du bara var tvungen att ta med honom ut på en dyr restaurang.

– Bara för att ditt vita fläsk ligger här svårt skadat av kulor ursprungligen avsedda för mig, betyder inte att du får oändligt med frikort.....men du kommer få många. Jag hade riktigt svårt att hålla mig borta härifrån...riktigt svårt.....jag....jag känner mig...

.....så, Fredag närmar sig. Och du har slingrat dig ur vår första träff med någon löjlig ursäkt. Alltid något med dig, eller hur? Bu-huu, min fot gör ont, och mer bu-huu...jag har blivit skjuten...

Återigen, Fredag närmar sig...och någon har en helg på sig att rätta till meningen om att jag inte är hans flickvän.